

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 51. Daniæ Regis legatio ad Cæsarem in Palatini Electoris causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

damna, si quæ illata, pro viribus reparaturum.

Sæc. XVII.
A. C. 1621.

§. LI.

*Daniæ Regis Legatio ad Cæsarem in
Palatini Electoris causa.*

Mense Februario finem habuit Sege-
bertanus Protestantium Conven-
tus a Daniæ Rege celebratus, cui Sue-
viæ, & Angliæ Reges, Palatinus,
Brandenburgicus, unionis Ordines,
Brunsvicensis, Luneburgensis, Holfatia-
nus, Megapolitanus, & Pomeranus
Duces, necnon Batavi, pluresque alii
inferioris Saxonix Proceres vel per se,
vel per suos Oratores intererant: Quid
in hoc conventu decretum, ignoraba-
tur ab initio, varius tamen, ut fieri
amat, rumor spargebatur; quidam e-
nim Palatini restitutionem, ac proscri-
ptionis abolitionem urgeri, alii vero
adversus Cæsarem, quasi hic Hispano
exercitu Saxonix inferioris ditiones,
& Archiepiscopatus ceteraque bona
Ecclesiastica sui juris facere moliretur,
arma bellumque fuisse decretum divi-
nabant. Hac tamen calumnia offen-
sus Cæsar datis Vienna literis die
decima quarta Aprilis Fridericum Udal-
ricum Brunsvicensem Ducem ab armo-
rum apparatu dehortabatur, contesta-
tus,

*Bellus l. 5.
Lotich. rer.
Germ. l. 9.
cap. 1.
Brachel.
Hist. l. 1.
Meteran.
Hist. Belg.
lib. 41.
Le Blanc.
Hist. de Bav.
tom. 4.*

Hist. Eccles. Tom. LVII. L tus,

Sæc. XVII. tus, sibi hanc calumniam dolose fa-
 A. C. 1621. bricatam immerito affingi, cum jam-
 jam Spinolæ in mandatis dedisset, ut
 militem ex Veteravia, Principumque
 finitimis locis educeret. Interim Vien-
 nam venere Daniæ Regis Legati, qui
 ad Cæsaris alloquium admissi quere-
 bantur, quod Cæsar Palatinum proscrip-
 sisset, & dimisso nondum exercitu suo
 per Spinolam magnam Palatinatus
 partem expugnasset, atque innoxios
 Imperii Principes infestasset; ne ergo
 Rex Palatini causam armis tueri cogere-
 retur, Imperator dimissis copiis ejus-
 dem proscriptionem abrogaret, litem-
 que & offensam ab eo illatam, arbitris
 committeret: ad hæc vero Cæsar pau-
 cis respondit, quod copias exaucto-
 rare haud posset, eoquod Palatinus
 in sua rebellione contumax implora-
 tis Bethlemii, Turcarumque suppe-
 tiis nova arma cuderet, proscriptio
 autem publico Imperii nomine facta
 non minus justa sit, quam si eam Da-
 niæ Rex in Regno suo contra perduel-
 les ferret: extra Palatinatum autem
 Principum nullus, nisi rebellionis
 particeps, nec a Cæsareis, nec ab
 Hispanis vexatus fuisset, uniti quo-
 que Principes Palatini iniquitatem
 agnoscentes, dimissis copiis foedus
 suum nuper dissolvissent, proin infe-
 rioris

„rioris Saxoniae Principes, si proscri- Sæc. XVII.
 „ptum tueri vellent, reflorescenti paci A. C. 1621.
 „bellum præferrent: de cetero cur Rex
 „Imperatori legem præscriberet, cum
 „ne Cæsar quidem Regi sua sub juris-
 „dictione molestus esse præsumat? „ Ve-
 rum ad hæc regefferunt Regis Danici
 Oratores, quod eorum Rex disqui-
 „rere nolit, an Principes uniti sponte
 „vel coacte Moguntiae transegerint, vel
 „an Friderici proscription nulla vel le-
 „gitima fuerit, sed duntaxat pro fa-
 „nando vulnere remedium non tam
 „asperum, sed lene proponere volue-
 „rit, præcipue cum in Mulhusano Con-
 „ventu de proscriptione nil actum fue-
 „rit, certum autem, licet fors id Cæ-
 „sari incognitum sit, quod Hispani in-
 „noxios Principes, & præ ceteris Mau-
 „ritium Hassiæ Landgravium & Hano-
 „viensem Comitissam durissimis exactio-
 „nibus prefferint. Rex vero, quomi-
 „nus Palatino ad incitas redacto opem
 „ferat, prohiberi nequeat, quin alie-
 „nis se negotiis immiscuisse redargui
 „posset: Cæsar igitur a tam violento
 „remedio abstineat, & potius clemen-
 „tia usus, post dissolutam unionem
 „æque suum fœdus dimissis copiis dis-
 „solvat, Palatinum in gratiam recipiat,
 „Palatinatum ei, refulis sumptibus,
 „restituatur & ea sub lege vicissim Palati-

Sæc. XVII. „nus Regno Bohemiæ, sibi que fœde-
A. C. 1621. „ratis nuntium missurus, & nec ultra
 „quicquam a Mansfeldii copiis, nec a
 „bellico Inferioris Saxonie apparatu
 „duntaxat ad sui patriæque suæ defen-
 „sionem instructo timendum esset: quod
 „autem Cæsar hoc negotium ad Impe-
 „rii & Electorum comitia rejicere co-
 „gitet, id Regi eo magis suspectum vi-
 „deatur, quo magis compertum habet,
 „ibidem Catholicos Proceres suffragiis
 „prævalere: „Quoniam vero hi Ora-
 „tores Regis sui nomine circa proscri-
 „ptionis abrogationem absolutum om-
 „nino responsum peterent, Cæsar eis-
 „dem hæc significari jussit: salva Cæsa-
 „rea auctoritate ob gravissima scelera
 „proscripto, qui etiamnum hostilia arma
 „præparat, & extrema quævis Imperio
 „minatur, veniam offerre, Imperator
 „nequit: num ergo hostem suum etiam
 „non petentem in gratiam admitteret?
 „an exauctoratis suis militibus se ho-
 „stium prædæ, Turcisque ac Tartaris,
 „necnon Bethlenio Hungariam & Au-
 „striam etiamnum infestantibus relin-
 „queret: Num proscriptis expensas re-
 „funderet, ipse vero sumptibus in tot
 „exercitus erogatis exhaustus, hostilia
 „undique fœdera adversus se pangi, &
 „militum delectus haberi permetteret?
 „An igitur Cæsar prius omnia in pro-
 „scripto-

scriptorum & hostium favorem præstaret, & tum primum exspectaret, quo pacto Palatinus se submittere ac deprecari velit? hæ sunt conditiones nimis asperæ nequidem inferiori Principi obtrudendæ: de cetero gratum Cæsari accidit, si Regis Principumque arma duntaxat ad Regiæ ditionis, non autem proscriptorum defensionem comparata sint: de comitiis autem, quæ Cæsar Ratisbonæ habenda statuisset, Rex spectata Electorum, Principumque integritate, nihil, quod timeat, habeat.

Hoc Cæsaris responso offensus Rex, cum aperte Cæsarem petere haud posset, ex obliquo nocere statuit, ac præprimis Ernestum Schaumburgi Comitem armis invasit, ejusque ditiones, qua late patent, destruxit, quæsito obtentu, quod Principis titulus, quo eum Cæsar honorabat, Ducum Holsatiæ, Regisque juribus deroget; quocirca Cæsarem ad abrogandam hanc dignitatem compellens, eum Holsatiæ Principem vocari inhibuit, Comes vero militum violentias ingenti pecuniarum vi redimere coactus est, quo comperto Imperator datis literis Regi demonstrabat, quod hæc dignitas, ad quam benemeritos evehere, Cæsarei juris est, nullatenus in Holsatiæ Ducum, aut

Sæc. XVII.
A. C. 1621.

Sæc. XVII. Regis præjudicium vergeret. Tandem
A. C. 1621. Rege vehementius obfistente, ac Er-
 nesto Schaumburgo anno sequenti e
 vivis sine prole sublato tota lis sopita est.

§. LII.

*Philippi III. Hispaniarum Regis
obitus.*

Ferrar. con- Fluxerat postrema Mensis Martii dies,
tin. tom. II. quæ etiam ultima erat vitæ Phi-
p. 345. lippi III. Hispaniarum Regis. Hic in
Brachel. die Cinerum vigesima quarta Februarii
Hist. l. I. in Madritensi urbe concioni a Patre Hie-
Merc. Gal- ronymo Florentia habitæ interfuit, inde
lob. t. 9. l. 2. vero redux usque ad vigesimam septi-
Meteran. mam Martii gravi febris jactabatur, mor-
Hist. Belg. tisque periculum, quod Medici longe
l. 4. p. 330. abesse testabantur, propius imminere
Bellus laur. sentiens, ad ultimam luctam sese ac-
Austr. p. 524. cingere statuit: Præprimis igitur te-
 stamentum suum conscripsit, cujus exe-
 cutionem Lermæo Cardinali, a quo ob-
 illatas injurias veniam petiit, necnon
 Uzedæ Duci, P. Aliagæ, quem a con-
 fessionibus habuit, & Castellæ ac Ar-
 ragoniæ Præsidibus demandabat: se-
 quenti die Philippum Filium suum ac-
 cersens hortatus est, ut consilium sibi
 non ita pridem a Gregorio XV. datum
 de Valtelina reddenda exequeretur,
 & Ministris suis utpote experientia &
 dexte-